

SMRT – KONEC – ZVONEC

Česká mariánská muzika 61

Co smrt jest, chce - te vě - dě - ti? Slyš - te, sta - ří,

slyš - te | dě - ti: jest smrt, jest vše - ho ko - nec.

1. Co smrt jest, chcete věděti?
Slyšte, staří, slyšte, děti:
jest smrt jest všeho konec.

4. Továřstvo přetruhuje
i manželstvo vyzdvihuje;
jest vši krevnosti konec.

7. Po němž bez konce nastává
věk, jenž na věky zůstává:
jest smrt věčnosti zvonec.

2. Mrhá stříbro, tratí zlato,
vše zboží obrací v bláto:
jest všech pokladů konec.

5. Maže císařská nadání,
nedbá na panská vydání:
vši mocnosti jest konec.

8. Jak se nejprv s ním zazvoní,
hned nám prach, popel zavoní:
nastává věk bez konce.

3. Ruší rozkoš, dobrou vůli;
mění všecku lidskou zvůli:
jest veselosti konec.

6. Láme obrovou statečnost,
praví, že v ni není věčnost:
jest zdraví, síly konec.

9. Člověče, pomni na konec;
pomni stále na ten zvonec.
A nebudeš hřešiti.